

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Definitii Dex

disciplina care are ca obiect de reflectie principiile si regile de compositie ale textului dramatic sau ale spectacolului teatral. Uneori termenul e folosit cu sensul de productie dramatica sau teatrala, sub forma tezelor scrise sau ale spectacolelor(de ex:"dramaturgia romantica" etc.).

Conflict dramatic – infruntarea dintre doua sau mai multe personaje dintr-o piesa de teatru, datorata unor interese, atitudini sau sentimente contrare. Conflictul si intriga sunt elemente fundamentale ale constructiei subiectului dramatic.

Intriga – elementul care declanseaza actiunea intr-un text narrativ sau dramatic. In special in terminologia teatrala, intriga desemneaza complicatiila aparute pe tot parcursul desfasurarii subiectului. Aceasta largire a sensului se justifica prin faptul ca in creatiile dramatice unitatea de actiune este mai stricta decat in multe scrieri esice, ca, de exemplu, in romane.

Farsa – tip de spectacol teatral, aparut in evul mediu, cu actiune simplista si neverosimila si cu personaje caricaturale, urmarind sa starneasca delectarea si uimirea unui public mai putin cultivat. Farsa a fost considerata multa vreme o specie dramaturgica primitiva, cu un comic grosolan. Procedeele farsei sunt reactualizate in mijlocul secolului al XIX-lea in comedii foarte gustate de publicul larg, in special in vodeviluri si revigorante apoi, in secolul al XX-lea, de dramaturgi moderni celebrii, precum Samuel Beckett(1906-1989) sau E.Ionescu(1909-1994).

Raisonneur(fr) – personaj care face comentarii asupra evenimentelor din piesa si judeca faptele celorlalti.

Expresivitate – calitatea unei comunicari de a transmite mesajul nu numai exact, ci si plastic. In literatura, expresivitatea se refera la capacitatea textului de a evaca imagini vii, pregnante.

Ambiguitatea – capacitatea unui cuvant sau a unei sintagme de a avea mai multe sensuri posibile, fara ca vreounul sa domine. Unii critici considera ambiguitatea ca o conditie fundamentala a limbajului poetic. Cuvantul poetic dobandeste in context sensuri multiple.

Rima interioara – un cuvant din cadrul versului, de obicei cel de la cenzura, rimeaza cu cel de la finele versului.

Rima identica – rima care consta in repetarea in cadrul versului a cuvantului-rima.

Rima rara – imperecherea de acorduri sonore si semantice, adesea prin combinarea unui substantiv propriu cu unul comun.